

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

Nejznámější české
POVĚSTI

Ilustrace

Veronika Balcarová

Barbora Stluková

bambóok

OBSAH

PRAOTEC ČECH	5
KROK A JEHO DCERY	13
BIVOJ	21
LIBUŠE A PŘEMYSL.....	29
LIBUŠINA PROROCTVÍ.....	39
KŘESOMYSL A HORYMÍR.....	45

PRAOTEC ČECH

DALEKO, PŘEDALEKO, ZA A , JEZERY A

ŽILI NA KRÁSNÉM MÍSTĚ. VŠEM SE TAM MOC LÍBILO

A CHTĚLI PRO SEBE JEŠTĚ VĚTŠÍ KOUSEK , JEŠTĚ KOUSEK

 NEBO . JENŽE SOUSEDI JIM ŽÁDNÝ NEBO

 NAVÍC DÁT NECHTĚLI. A TAK JEDNI NABROUSILI

A DRUZÍ NAOSTŘILI A ZAČALY VÁLKY. KNÍŽE RODU JMÉNEM

ČECH SE NA TO NEMOHL DÍVAT A OBRÁTIL SE NA SVĚHO BRATRA

LECHA: „NEBUDEME A UMÍRAT, MÍSTA JE PŘECE VŠUDE

HODNĚ A URČITĚ NAJDEME PRO MŮJ I TVŮJ KMEN ZEMI JEŠTĚ

KRÁSNĚJŠÍ A JEŠTĚ BOHATŠÍ, NEŽ MÁME DNES.“

A TAK SE PŘIPRAVILI NA . STLOUKLI ZE

 A NALOŽILI NA NĚ VŠECHNO, CO POTŘEBOVALI: ,

 , , OBILÍ I . ZAPŘÁHLI A VOLY
ZA , HNALI , I A VYDALI SE
NA . ŠLI SKRZ HLUBOKÉ PRALESY PLNÉ NEBEZPEČÍ,
DIVOKÝCH , I KRÁSÝNÝCH LESNÍCH
 , ŠLI PŘES A . A VIDĚLI, ŽE VŠUDE
NĚKDO HOSPODAŘÍ.

ČECHOVI I LECHOVI UŽ BYLI UNAVENÍ A VOLALI NA
SVĚHO VŮDCE: „KAM NÁS VEDEŠ, ČECHU? PŮJDEME JEŠTĚ
DALEKO? TADY JE KRÁSÁNÝ VESNICE, MŮŽEME TU ZŮSTAT?“
ALE ČECH ODPOVÍDAL: „JEN POČKEJTE, AŽ BUDEME NA TOM
SPRÁVNÉM MÍSTĚ, POZNÁME TO.“

NAVEČER DORAZILI POD OBLOU ŘÍP A POSTAVILI TÁBOR.
BRZY RÁNO, JEŠTĚ NEŽ VYŠLO , VŮDCE ČECH VSTAL
A VYSOKOU PLNOU VYŠEL NA VRCHOL .

PO ROZEDNĚNÍ ROSU POMALU ZAČALO VYSOUŠET A JEHO

 ŠIMRALY I OSTATNÍ ČLENY VÝPRAVY. ROZHLIŽELI SE A ČECHA

HLEDALI, AŽ JEJ SPATŘILI NA VYSOKÉ HLEDĚT DO DÁLKY.

VYLEZLI ZA NÍM, OBKLOPILI HO A POSLOUCHALI JEHO SLOVA:

„POHLEĎTE NA TU KRÁSNOU ZEMI, ÚRODNOU, PLNOU

A , MLÉKEM A MEDEM OPLÝVAJÍCÍ. TO JE TA ZEMĚ,

KDE NALEZNEME KLID, , KTERÁ NAŠÍ PILNOU PRACÍ

JEŠTĚ ZKRÁSNÍ. JAK NAZVEME NÁŠ NOVÝ DOMOV?“

A VŠICHNI V ÚDIVU VYDECHLI, JAK KRÁSNOU JIM ČECH

UKAZUJE. ROZHLEDLI SE A VIDĚLI PLNOU , ,

Z NĚJŽ VYKUKUJE , I A VYBÍRÁ ZE

STROMU MEDU A ROZHÁNÍ KOLEM SEBE .

ROZLEHLÉ PLÁNĚ ČEKAJÍ NA ORÁČE A NAD NIMI LÉTAJÍ HEJNA

 VŠECH DRUHŮ. MALÁ JEZÍRKA OZVUČENÁ KVÁKÁNÍM

, BYSTRINY PŘESKAKUJÍCÍ

, STÁDA DIVOKÝCH
NA PASTVINÁCH. NEJSTARŠÍ Z ČECHOVÝCH MUŽŮ,

OKOUZLENÝ VÝHLEDEM, ZVOLAL: „TVÝM JMÉNEM, ČECHU.

TVÝM JMÉNEM NAZVEME TU ZEMI, BUDEME JI NAZÝVAT ČECHY!“

A VŠICHNI SOUHLASILI.

POD

ŘÍP ZAČALO BÝT ŽIVO.

ČECHA I LECHA SI

BUDOVALI

, STAVĚLI

PRO SVÉ

, ZAČALI CHO VAT I

POD OCHRANOU SVÝCH BOHŮ SE VYDÁVALI DO

PRO ZDEJŠÍ

, HLAVNĚ

ROZDĚLILI SI MEZI SEBE

A OBDĚLÁVALI

. ŽILO SE

JIM DOBŘE A PŘICHÁZELY K NIM I DALŠÍ A DALŠÍ KMENY, KTERÉ

MLUVILY PODOBNÝM

. DOBŘE SI SPOLU VŠICHNI ROZUMĚLI.

ČÍM VÍC VŠAK BYLO LIDÍ, TÍM MÉNĚ BYLO

SE ZAČALI HÁDAT O MEZE A POLÍČKA, KRADLI SI

A HÁZELI PO SOBĚ

. ČECHOVA BRATRA LECHA

TO VELICE TRÁPILO A PŘIŠEL ZA SVÝM BRATREM. „ŽILO SE NÁM

SPOLU DOBŘE, BRATŘE ČECHU, ALE VIDÍM, ŽE UŽ NÁS ZDEJŠÍ

VŠECHNY NEUŽIVÍ. JE NAČASE SE ROZLOUČIT. SE SVÝM

KMENEM SE VYDÁM DO JINÉHO KRAJE. ALE NECHCI BÝT OD TEBE

DALEKO. PŮJDEME **3** DNY A TY SE ZA **3** DNY ROZHLÉDNI Z NAŠÍ

ŘÍP NA VŠECHNY STRANY. TAM, KDE UVIDÍŠ HOŘET

A DÝMAT

, SE MY UTÁBOŘÍME. TO BUDE KRAJ, KTERÝ SI

VYBEREME.“

A LECH SE SVÝMI

OPUSTIL KRAJ POD

ŘÍP.

ZA **3** DNY ČECH VYŠEL NA , ROZHLÍŽEL SE DO KRAJE,

A OPRAVDU – V DÁLCE UVIDĚL MOCNÝ

. A PROTOŽE

NEVIDĚL

, ALE JEN

, NAZVAL TOTO MÍSTO KOUŘIM.

ČECH PANOVAL POD ŘÍP TŘICET LET. PRO SVŮJ

BYL VŮDCEM I OTCEM, A KDYŽ NADEŠEL JEHO ČAS A ZEMŘEL,

VŠICHNI .

POSTAVILI VELIKOU DŘEVĚNOU , NA NI UMÍSTILI A NA

NĚJ POSADILI ČECHA, ABY SE S NÍM MOHLI DŮSTOJNĚ ROZLOUČIT.

JEHO JMÉNO PAK PŘIJALI VŠICHNI KMENŮ POD

 ŘÍP I V ŠIROKÉM OKOLÍ. ZAČALI SI ŘÍKAT ČEŠI.

KROK A JEHO DCERY

PO ODCHODU PRAOTCE ČECHA DÁL ŽILI VE SVÝCH

OSADÁCH, PRACOVALI, OBDĚLÁVALI , PÁSALI

LOVILI A KLUČILI PRALES, ALE TAKÉ SE ČÍM DÁL

ČASTĚJI HÁDALI. TU O , TU O , TU O PLÁSTEV .

NETRVALO DLOUHO A ZAČALI VYTAHOVAT I .

„TAKHLE TO DÁL NEJDE,“ ŘEKLI SI STAŘEŠINOVÉ, „BEZ VŮDCE

BÝT NEMŮŽEME. POTŘEBUJEME , KTERÝ BUDE NAŠÍM

SOUDCEM I RÁDCEM.“ A PROTOŽE JIM CHYBĚL ČECH, VZPOMNĚLI

SI, ŽE BY JEJ MOHL NAHRADIT JEHO BRATR, KNÍŽE LECH.

VYDALI SE TEDY NA TŘÍDENNÍ DO KOUŘIMI, TÍM

SMĚREM, KDE SE OBJEVIL . KNÍŽE LECH JE PŘIJAL

SLAVNOSTNĚ A S POCTAMI, NECHAL ZABÍT A USPOŘÁDAL

HOSTINU. PŘI NÍ JIM ALE ŘEKL: „MÁM VÁS RÁD, MÍ BRATŘI.

VŠICHNI POCHÁZÍME Z JEDNÉ ZEMĚ A SPOLU JSME HLEDALI

NAŠ NOVÝ DOMOV. MŮJ BRATR SE JIŽ ODEBRAL K VĚČNÉMU

ODPOČINKU, A PODÍVEJTE SE NA MĚ. HLAVU MÁM STŘÍBRNOU

A JSEM VELMI UNAVENÝ, BRZY JIŽ PŮJDU ZA SVÝM BRATREM.

ZNÁM VŠAK KNÍŽETE, KTERÝ BY VÁM MOHL BÝT SKVĚLÝM

. JE MOUDRÝ I PRACOVITÝ, DOVEDE PORADIT I POMOCI.

JDĚTE **3** DNY TAM, KDE ZAPADÁ, A DOJDETE K

KLIKATÍCÍ SE MEZI . NA OSTROHU NAD

NALEZNETE VES ZBEČNO A BLÍZKO NÍ , NA NĚMŽ VLÁDNE

KNÍŽE KROK. JDĚTE A JEHO POŽÁDEJTE O VEDENÍ.“ A JAK LECH

PORADIL, TAK VYSLANCI ZPOD ŘÍPU UDĚLALI.

KROK SE PŘESUNUL NA BUDEČ, DO STŘEDU ČESKÉ

ZEMĚ, A BYL VÝBORNÝM . UROVNAL VŠECHNY SPORY,

S NIMIŽ ZA NÍM PŘIŠLI. PRO RADU PŘICHÁZELI LIDÉ ZE

VŠECH KMENŮ V OKOLÍ A NĚKTEŘÍ ŠLI OPRAVDU ZDALEKA. MUSELI

SE BRODIT A KLOPÝTAT PŘES STROMŮ

I . LESY KOLEM BUDČE BYLY HLUBOKÉ A

POD NEMĚLA DOST . KROK SE ROZHODL, ŽE

SVOU DRUŽINU VYŠLE NAJÍT MÍSTO BEZPEČNĚJŠÍ, BLÍZKO VELKÉ

 , ABY MOHLI K SOUDU I PŘIPLOUT NA .

VYSLANCI BYLI Z POKYNU ZMATENÍ – JAK NAJDEME TO SPRÁVNÉ

MÍSTO PRO NOVÝ , TU SPRÁVNOU NAD ?

ALE KROK JE UKLIDŇOVAL – BŮH VÁM DÁ ZNAMENÍ.

VYDALI SE VSTRÍČ VÝCHODU A ŠLI NĚKOLIK DNÍ.

POD ŠIRÝM , A PROTOŽE BYLY HORKÉ DNY, VSTÁVALI

BRZY, A KDYŽ BYLO VYSOKO, ODPOČÍVALI.

TAK SE STALO, ŽE POSLEDNÍ DEN VYRAZILI JEŠTĚ PŘED VÝCHODEM

A DOŠLI K VELIKÉ

. ZASTAVILI SE U

,

ABY SE OSVĚŽILI, A NAŠLI BROD. ZA BRODEM SE TYČILA VYSOKÁ

A ZA NÍ VYCHÁZELO ZLATÉ

. TEN POHLED

KAŽDÉHO OHROMIL – ANO, TO JE TO MÍSTO, KDE VYBUDUJÍ SVŮJ

! JAKO BY JIM HO SÁM BŮH UKÁZAL.

BLÍZKO

NALEZLI

A POJMENOVALI HO JEZERKA,

NA VYSOKÉ

PAK DOSTAL JMÉNO VYŠEHRAD. DO

SE NASTĚHOVAL KROK I SE SVOU

. UPROSTŘED

NÁDVOŘÍ STÁL VYSOKÝ

A POD NĚJ UMÍSTILI PRO VLADAŘE

. NA TRŮNĚ KROK SEDĚL, KDYŽ K NĚMU CHODILI Z CELÉ

ZEMĚ

, KTEŘÍ POTŘEBOVALI RADU NEBO VYŘEŠIT SPOR.

KROK MĚL TŘI

. NEJSTARŠÍ SE JMENOVALA KAZI.

VYZNALA SE VE VŠECH TRAVÁCH,

I BYLINKÁCH, CO

JICH U

, NA

ČI V

BYLO. DOVEDLA

PŘIPRAVOVAT A LEKTVARY, A KDYŽ SE NĚKOMU NĚCO

ZTRATILO, DOKÁZALA UHÁDNOUT, KDE TO NAJDE. NA

NAD DNEŠNÍ BEROUNKOU NEDALEKO VYŠEHRADU SI

POSTAVILA KAZÍN. TAM PŘIŠEL KAŽDÝ, KDO MĚL NĚJAKÉ

BOLENÍ NEBO , VŠECHNY DOKÁZALA LÉČIT.

DÁL PROTI PROUDU ŘEKY SI SVŮJ HRAD VYBUDOVALA PROSTŘEDNÍ

DCERA JMÉNEM TETA. TAKÉ TETÍN SE VYPÍNAL NA

SKÁLE NAD A TAKÉ TETA MĚLA ZVLÁŠTNÍ SCHOPNOSTI.

DOVEDLA HOVOŘIT S A BOHY, VYRÁBĚLA LIDEM

TALISMANY A OLTÁŘE.

NEJMLADŠÍ DCERA MĚLA SVŮJ LIBUŠÍN. LIBUŠE BYLA

NEJKRÁSNEJŠÍ, MĚLA DLOUHÉ ZLATÉ A PROHÁNĚLA SE

KRAJEM NA RYCHLEJI NEŽ JEJÍ DVOŘANÉ. BYLA MOUDRÁ

A CITLIVÁ A Z CELÉHO KRAJE SE ZA NÍ CHODILI RADIT,

STEJNĚ JAKO ZA JEJÍM TATÍNKEM KROKEM NA VYŠEHRAD.

JEDNOU VĚCÍ VŠAK SVÉHO OTCE PŘEVYŠOVALA – DOKÁZALA

VĚŠTIT. OBČAS SE ZAHLEDĚLA DO DÁLI A MLUVILA O OBRAZECH

Z BUDOUCNOSTI, O A VĚCECH, KTERÉ TEPRVE PŘIJDOU.

KROK VLÁDL ČECHŮM SKORO **40** LET, ALE I JEHO DNY SE

NAKONEC NAPLNILY. POD VELKÝM NA NÁDVOŘÍ

VYŠEHRADU OSIŘEL, ALE NE NADLOUHO. STAŘEŠINOVÉ SI SNADNO

VYBRALI NOVÉHO – NEJMLADŠÍ A NEJMOUDŘEJŠÍ

KROKOVU DCERU LIBUŠI.